

พระราชบัญญัติ

กองทุนสงเคราะห์เกษตรกร

พ.ศ. ๒๕๑๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๗

เป็นปีที่ ๒๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควร มีกฎหมายว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ กองทุนสงเคราะห์เกษตรกร พ.ศ. ๒๕๑๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“เกษตรกร” หมายความว่า การทำนา ทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์ เลี้ยงสัตว์น้ำ เลี้ยงผึ้ง เลี้ยงไหม เลี้ยงรัง เพาะเห็ด การประมง และเกษตรกรอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนด โดย ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“เกษตรกร” หมายความว่า ผู้ประกอบอาชีพเกษตรกร และให้หมายความรวมถึงกลุ่มเกษตรกรตามประกาศของคณะ ปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๔๑ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ สหกรณ์ การเกษตรและชุมนุมสหกรณ์การเกษตรตามกฎหมายว่าด้วย สหกรณ์

“ผลิตภัณฑ์เกษตรกรรมขั้นต้น” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์อัน เกิดจากเกษตรกรรมโดยตรงประเภทเมล็ดพืช เส้นใยธรรมชาติ และผลิตภัณฑ์เกษตรกรรมอย่างอื่นที่เกิดจากดอกผล ลำต้น ใบ ราก หัวหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพืชและให้หมายความรวมถึง สัตว์ที่ได้จากการเลี้ยงสัตว์ และสัตว์น้ำที่ได้จากการประมง

ตลอดจนผลิตผลพลอยได้อันเกิดจากผลิตผลเกษตรกรรมดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“ผลิตภัณฑ์อาหาร” หมายความว่า ผลิตผลเกษตรกรรมที่ใช้เป็นอาหารหรือส่วนประกอบของอาหารสำหรับคนหรือสัตว์ไม่ว่าจะแปรรูปแล้วหรือไม่ ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“ค่าธรรมเนียมการส่งออก” หมายความว่า เงินที่เรียกเก็บจากผู้ส่งออกตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ส่งออก” หมายความว่า ผู้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นหรือผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อการค้าและให้หมายความรวมถึงเจ้าของหรือบุคคลอื่นซึ่งครอบครองผลิตผลหรือผลิตภัณฑ์ดังกล่าวในขณะที่ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสงเคราะห์เกษตรกร

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่ง เรียกว่า “กองทุนสงเคราะห์เกษตรกร” ในกระทรวงการคลังประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินตามมาตรา ๕ เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนและใช้จ่ายช่วยเหลือหรือส่งเสริมเกษตรกรในการผลิต การพยุรราคา และการจำหน่ายผลิตผลเกษตรกรรมขึ้นต้นและผลิตภัณฑ์อาหาร

ให้กระทรวงการคลังเก็บรักษาเงินและทรัพย์สินของกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร และดำเนินการเบิกจ่ายเงินกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรตามพระราชบัญญัตินี้

เงินกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรที่กระทรวงการคลังเก็บรักษาไว้ตามวรรคสอง ให้กระทรวงการคลังนำไปหาดอกผลได้โดยการฝากออมทรัพย์หรือฝากประจำกับ ธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจ หรือการซื้อหลักทรัพย์ของรัฐบาล

มาตรา ๕ กองทุนสงเคราะห์เกษตรกรประกอบด้วย

(๑) เงินที่ได้รับตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย และกฎหมายว่าด้วยการโอนเงินงบประมาณรายจ่าย

(๒) เงินค่าธรรมเนียมการส่งออกตามมาตรา ๑๑

(๓) ดอกผลของเงินกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร

(๔) เงินกู้ที่รัฐบาลกู้เพื่อสมทบกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

(๕) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้

ให้จัดสรรกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรจำนวนไม่ต่ำกว่าร้อยละห้าสิบของรายรับตาม (๒) เป็นเงินทุนหมุนเวียน

มาตรา ๖ การเรียกเก็บเงินอื่นใดเพื่อการส่งออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นและผลิตภัณฑ์อาหารนอกจากอาหารขาออก ค่าธรรมเนียม หรือเงินอย่างอื่นที่เรียกเก็บตามกฎหมาย และค่าธรรมเนียมการส่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ จะกระทำมิได้

มาตรา ๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดชนิดหรือประเภทของผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นหรือผลิตภัณฑ์อาหารที่ผู้ส่งออกต้องเสียค่าธรรมเนียมการส่งออก เมื่อปรากฏว่า

(๑) การส่งออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นหรือผลิตภัณฑ์อาหารชนิดใดหรือประเภทใดอาจทำให้ราคาผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นหรือผลิตภัณฑ์อาหารชนิดนั้น

หรือประเภทนั้นมีแนวโน้มสูงขึ้นจนกระทบกระเทือนต่อการ
บริโภคภายในประเทศหรืออาจก่อให้เกิดความขาดแคลนซึ่ง
ผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นหรือผลิตภัณฑ์อาหารชนิดนั้นหรือ
ประเภทนั้นภายในประเทศ หรือ

(๒) ราคาผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นหรือผลิตภัณฑ์
อาหารชนิดใดหรือประเภทใดในต่างประเทศสูงกว่าราคาผลิตผล
เกษตรกรรมขั้นต้นหรือผลิตภัณฑ์อาหารชนิดนั้นหรือประเภ
ทนั้นในประเทศมาก ทำให้กำไรจากการส่งออกสูงเกินสมควร

การเปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือยกเลิกประกาศตามวรรคหนึ่ง
ต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจา
นุเบกษา

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์โดยอนุมัติ
คณะรัฐมนตรีกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการส่งออกซึ่งผลิตผล
เกษตรกรรมขั้นต้นหรือผลิตภัณฑ์อาหารชนิดหรือประเภทที่
กำหนดตามมาตรา ๗ รวมทั้งระเบียบการเก็บและวิธีการชำระ
ค่าธรรมเนียมการส่งออก

การเปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือยกเลิกประกาศตามวรรคหนึ่ง
ต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๕ ถ้าการส่งออกป้อนอกราชอาณาจักรซึ่งผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นหรือผลิตภัณฑ์อาหารที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมการส่งออกเกิดขึ้นจากการซื้อขายระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มีอำนาจลดอัตราค่าธรรมเนียมการส่งออกสำหรับผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นหรือผลิตภัณฑ์อาหารชนิดหรือประเภทดังกล่าวสำหรับปริมาณที่ซื้อขายกันแต่ละคราวได้

มาตรา ๑๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๕ ผู้ส่งออกซึ่งผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้น และผลิตภัณฑ์อาหารชนิดหรือประเภทที่กำหนดตามมาตรา ๗ ต้องเสียค่าธรรมเนียมการส่งออกตามอัตรา ระเบียบและวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์กำหนด

มาตรา ๑๑ เงินค่าธรรมเนียมการส่งออกที่เรียกเก็บได้ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งเข้ากองทุนสงเคราะห์เกษตรกรเพื่อใช้ในกิจการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘ โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

การจัดสรรเงินกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรเพื่อใช้ในการส่งเสริมการผลิต การพยุรราคา และการจำหน่ายซึ่งผลิตผล

เกษตรกรรมขั้นต้นหรือผลิตภัณฑ์อาหาร ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑๒ ให้มีคณะกรรมการสงเคราะห์เกษตรกรคนหนึ่ง ประกอบด้วยปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการคลังและปลัดกระทรวงพาณิชย์ เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ อธิบดีกรมการค้าภายใน อธิบดีกรมบัญชีกลาง อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรและผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการอื่นที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีจำนวนไม่เกินแปดคน ในจำนวนนี้ให้มีผู้แทนสหกรณ์การเกษตรหนึ่งคน ผู้แทนกลุ่มเกษตรกรหนึ่งคน และเกษตรกรอื่นอีกสามคน

คณะกรรมการจะแต่งตั้งกรรมการหรือบุคคลอื่นเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการก็ได้

มาตรา ๑๓ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งอีกก็ได้

มาตรา ๑๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตาม
มาตรา ๑๓ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง
เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือ
ความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง
ก่อนวาระ หรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้น
ในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง
ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือให้เป็นกรรมการ
เพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้
แต่งตั้งไว้แล้ว

ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ
เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ อาจได้รับค่าพาหนะ เบี้ยเลี้ยง
ค่าเช่าที่พัก ค่าใช้จ่าย และค่าตอบแทน หรือเบี้ยประชุม ตามที่
คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๕ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมให้รองประธานกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ คนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๖ คณะกรรมการอาจตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อให้กระทำการกิจอย่างใดอย่างหนึ่งแทนได้

ให้นำมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมและวินิจฉัยของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาโครงการส่งเสริมการผลิต และโครงการพยุรราคาและการจำหน่ายซึ่งผลิตผลเกษตรกรรมขึ้นต้นและ

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๑

เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๑๓๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ ตุลาคม ๒๕๑๓

ผลิตภัณฑ์อาหารที่กระทรวงทบวงกรมและธนาคารเพื่อการ
เกษตรและสหกรณ์การเกษตร เสนอ

(๒) พิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินสำหรับ
โครงการส่งเสริมการผลิตและโครงการพยุงราคาและการจำหน่าย
ซึ่งผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นและผลิตภัณฑ์อาหาร

(๓) ทำความเห็นเสนอคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการพิจารณา
ตาม (๑) และ (๒)

(๔) วางระเบียบการเบิกจ่ายเงินกองทุนสงเคราะห์
เกษตรกร

(๕) ติดตามผลการดำเนินการของกิจการตามโครงการ
ในมาตรา ๑๘

มาตรา ๑๘ กิจการตามโครงการที่จะใช้จ่ายเงินจากกองทุน
สงเคราะห์เกษตรกรได้นั้นได้แก่กิจการ ดังต่อไปนี้

(๑) การส่งเสริมการผลิตผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นและ
ผลิตภัณฑ์อาหารโดย

(ก) จัดหาปัจจัยการผลิตต่าง ๆ เพื่อจำหน่าย
ให้แก่เกษตรกรในราคาอันสมควร

(ข) ให้เกษตรกรกู้เพื่อการลงทุนในการผลิตและการจำหน่ายผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นและผลิตภัณฑ์อาหาร

(ค) ดำเนินการจัดหาที่ดินให้เกษตรกรเข้าทำกิน การจัดหากรรมสิทธิ์ในที่ดินให้แก่เกษตรกร การปฏิรูปที่ดิน และการจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

(ง) ดำเนินการอื่นใดอันจะก่อประโยชน์ในการผลิตผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นและผลิตภัณฑ์อาหาร รวมทั้งการส่งเสริมการผลิวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเกษตร

(๒) การพยุงราคาผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นและผลิตภัณฑ์อาหารในประเทศโดย

(ก) ซื้อมือรับจำนำผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นและผลิตภัณฑ์อาหารในราคาที่รัฐมนตรีกำหนด

(ข) ขายภายในประเทศและขายโดยส่งออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นและผลิตภัณฑ์อาหาร

(ค) ดำเนินการอื่นใดอันจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งกิจการตาม (ก) และ (ข) แห่งข้อนี้

(๓) การดำเนินการที่จำเป็นและเร่งด่วนเพื่อขจัดภัยร้ายแรงต่อสิ่งแวดล้อมอันจะเป็นผลเสียหายแก่เกษตรกร

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจ่ายเงินจากกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรแก่กระทรวงทบวงกรมที่เกี่ยวข้อง องค์การของรัฐบาลและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เพื่อใช้จ่ายในกิจการตามโครงการส่งเสริมการผลิตและโครงการพยุงราคาและการจำหน่ายซึ่งผลิตผลเกษตรกรรมขั้นต้นและผลิตภัณฑ์อาหารที่ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๐ ในการสงเคราะห์เกษตรกรตามโครงการช่วยเหลือในเรื่องการผลิต ให้คำนึงถึงผู้ประกอบการอาชีพเกษตรกรรมที่ประสบความเดือดร้อนเป็นหลักก่อน ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๑ ภายในกำหนดเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณทุกปี ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรในราชกิจจานุเบกษา

รายงานการรับจ่ายเงินตามวรรคหนึ่ง เมื่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบแล้ว ให้ทำรายงานผลการตรวจสอบเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอรัฐสภาทราบ

มาตรา ๒๒ ผู้ส่งออกผู้ใดไม่เสียค่าธรรมเนียมการส่งออกตามมาตรา ๑๐ หรือกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อให้ตนเสียค่าธรรมเนียมการส่งออกน้อยกว่าที่ต้องเสีย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับสิบเท่าของค่าธรรมเนียมการส่งออกที่ยังต้องชำระ แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เงินค่าปรับตามมาตรานี้ ให้ถือเป็นค่าธรรมเนียมการส่งออกที่เรียกเก็บได้ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ส่งเข้ากองทุนสงเคราะห์เกษตรกร

มาตรา ๒๓ ผู้ใดกระทำการด้วยประการใด ๆ อันเป็นการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่ผู้ส่งออก เพื่อให้ผู้ส่งออกไม่เสียค่าธรรมเนียมการส่งออกหรือให้เสียค่าธรรมเนียมการส่งออกน้อยกว่าที่ต้องเสีย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔ เงินค่าธรรมเนียมการส่งออกที่เรียกเก็บได้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๘ ให้ส่งเข้ากองทุนสงเคราะห์เกษตรกรร้อยละแปดสิบ ส่วนที่เหลือให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๒๕ บรรดาคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ในส่วนที่เกี่ยวกับการอนุญาตส่งออกไปนอกราช

เล่ม ๔๑ ตอนที่ ๑๓๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ ตุลาคม ๒๕๑๓

อาณาจักรซึ่งสินค้าใด ๆ ที่ผู้ส่งออกต้องเสียค่าธรรมเนียมการส่งออกและในส่วนที่เกี่ยวกับค่าธรรมเนียมการส่งออก ที่ออกไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงมีผลใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะได้มีการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นแล้ว

มาตรา ๒๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่อง
 จากประชากรส่วนใหญ่ของประเทศประกอบอาชีพการเกษตร ผลผลิต
 เกษตรกรรม เป็นสินค้าออกที่ทำรายได้มาสู่ประเทศเป็นลำดับหนึ่ง
 การเศรษฐกิจของประเทศ ขึ้นอยู่กับอาชีพการเกษตรเป็นสำคัญ แต่
 ปรากฏว่าเกษตรกรส่วนมากเป็นผู้ยากจนต้องกู้ยืมเงินทุนมาใช้ในการ
 ประกอบอาชีพและเป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัว จึงทำให้เกษตรกรมีหนี้สิน
 ล้นพ้นตัว และต้องสูญเสียกรรมสิทธิ์ในที่ดินและกลายเป็นผู้เช่าที่ดิน
 ต้องเสียค่าเช่าในอัตราสูง นอกจากนี้เกษตรกรผู้ผลิตตกอยู่ในฐานะ
 เสียเปรียบพ่อค้าคนกลางซึ่งเป็นผู้กำหนดราคาผลผลิตเกษตรกรรมขึ้น
 ต้นและผลิตภัณฑอาหารโดยมุ่งเอาเปรียบกดราคาเพื่อให้ตนได้รับผล
 กำไรจากการซื้อผลิตผลและผลิตภัณฑดังกล่าวจากเกษตรกรให้มากที่สุด
 รัฐบาลจึงเห็นความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการช่วยเหลือเกษตรกรให้หลุด
 พ้นจากหนี้สิน มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง และให้สามารถเพิ่มผลผลิต
 และมีรายได้สูงขึ้น และเพื่อช่วยพยุงราคาขายผลิตผลเกษตรกรรมขึ้น
 ต้นและผลิตภัณฑอาหารให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมเป็นผลดีแก่ทั้งผู้ผลิต
 และผู้บริโภคภายในประเทศ เห็นสมควรมีกฎหมายจัดตั้งกองทุน
 สงเคราะห์เกษตรกรขึ้นโดยเฉพาะ เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรในด้านการ
 ส่งเสริมการเพิ่มผลผลิต และเพื่อพยุงราคาผลิตผลเกษตรกรรมขึ้นต้น
 และผลิตภัณฑอาหาร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติขึ้น